

jeho skutočné fyzické prevedenie priamo riadila. Právom preto správnym hodnotením zistených skutočností dospel súd prvej stolice k záveru, že obžalovaná je spolupachateľkou zločinu vraždy, spáchaného na F. L. a nie len pomocníčkou v smysle § 69, čís. 2 tr. z. Zmätočná sťažnosť obžalovanej a jej obhájcu bola z toho dôvodu podľa 1. odst. § 36 por. nov. zamietnutá ako bezpodstatná.

Čís. 5422.

Peníze, které pachatel inkasoval pro třetí osobu, avšak neodvedl, nýbrž si je ponechal, lze pokládati za věci pachateli »svěřené« pouze tenkrát, odevzdali-li je jejich držitelé — netřeba, aby to byli právě vlastníci — ve skutečnou moc pachatelovu podle dohody neb aspoň v předpokladu, že pachatel s nimi naloží podle jejich příkazu.

Přešly-li však ony věci od jich držitelů do skutečné moci pachatelovy jen z omylu vyvolaného lstivým jednáním pachatelovým, nebyly mu »svěřeny« po rozumu § 183 tr. zák., nýbrž byly jím »vylákány« a jest uvažovati, zda nejde o podvod.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1935, Zm I 722/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. března 1935, kterým byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., rozsudek nalézacího soudu v celém rozsahu zrušil a vrátil věc nalézacímu soudu, aby o ní znova jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Opodstatněna je výtká zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., ve které stěžovatel dovozuje nesprávnost napadeného rozsudku proto, že nešlo o věci svěřené. Stěžovatel sice žádá pro trestnost svého jednání, aby mu věci byly bývaly svěřeny A. Č-em, jinak však popírá správnost výroku, že šlo o věci svěřené. Nalézací soud se spokojil se zjištěním, že stěžovatel u 18 odběratelů A. Č-a inkasoval celkem 4.541 Kč 70 h a že u Anny Č. vybral za 25 pracích prášků různé potraviny v ceně 37 Kč 50 h a že vzal od ní dalších 25 prášků nazpět; prodal je jinde a peníze si ponechal. Tímto zjištěním nebylo však již zároveň také po právní stránce vyjádřeno, že všechny právě uvedené věci byly stěžovateli svěřeny, neboť z tohoto zjištění bylo pouze jasno, že veškeré právě uvedené věci se dostaly do skutečné moci stěžovatelovy. Nalézacímu soudu však náleželo ještě, aby se také obíral způsobem, kterým k tomu došlo, že se tyto věci dostaly do moci stěžovatelovy. Za věci svěřené bylo by je pokládati pouze tenkrát, kdyby je byli jejich držitelé — netřeba, aby to byli právě jejich vlastníci — odevzdali ve skutečnou moc stěžovatelovu podle dohody neb aspoň v předpokladu, že s nimi naloží podle jejich příkazu. Jestliže by však činnost stěžovatelova, která směřovala podle jeho úmyslu k docílení trestného výsledku — aby se věci dostaly v jeho skutečnou moc — záležela v jednání lstivém a jestliže by držitelé věci mu je byli odevzdali jen následkem omylu u nich vyvo-

laného, takže by jen tento omyl byl pohnutkou jejich rozhodnutí, aby se věci dostaly do skutečné moci stěžovatelovy, nešlo by o věci svěřené, nýbrž o věci vylákané a nalézacímu soudu by bylo uvažovati, zda stěžovatel jednal v úmyslu, aby někomu způsobil škodu. Je tedy stěžovateli přisvědčiti, že nalézací soud doposud nerozřešil otázku, zda jde o věci svěřené čili nic, ač tak měl učiniti zvláště v každém jednotlivém případě, ve kterém se věci dostaly ve skutečnou stěžovatelovu moc a zejména vzhledem k tomu, že již v napadeném rozsudku bylo zjištěno, že stěžovatel nebyl vůbec k inkasu oprávněn.

Čís. 5423.

Pojem »majetkové škody« v smysle § 50 tr. nov.

Kto uplatňuje majetkový prospech, na ktorý má právny nárok na základe iného, s terajšou jeho činnosťou nijak nesúvisiaceho zákonného dôvodu, nedopúšťa sa podvodu, hoci použije úskočnosti, aby dosiahol od zaviazaného onoho prospechu.

(Rozh. zo dňa 12. novembra 1935, Zm III 59/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. Ch. a spol., obžalovaným pre zločin podvodu, vyhovel zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zástupiteľstva, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie trestného činu obžalovaných a kvalifikoval ich trestný čin ako zločin podvodu podľa § 70 tr. z., § 50 tr. nov. a § 380 tr. z.

Z d ô v o d o v :

Vo zmätočnej sťažnosti verejného obžalobcu (podľa § 385 č. 1 b) tr. p.) nie je síce výslovne uvedené, akej kvalifikácie trestných činov obžalovaných sa verejný žalobca domáha, z jej obsahu je však patrné, že žiada, aby trestné činy obžalovaných boli kvalifikované podľa obžaloby, teda ako zločin podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z., prípadne dotyčne obžalovaného J. Ch. aj podľa § 381, č. 3 tr. z. Tejto zmätočnej sťažnosti neľze odopreť oprávnenie.

Vrchný súd prevzal v celom rozsahu skutkové zistenia prvostupňového súdu, podľa ktorých obžalovaní spoločne prišli dňa 4. augusta 1931 v S. k L. B., pri čom obžalovaný J. Ch. sa predstavoval ako generálny zástupca a s vkladom 90.000 Kč ako spoločník firmy Bří P-ové, ktorý je oprávnený poskytnúť mimoriadnu slevu, a toto predstieranie potvrdzovali tiež obžalovaní R. H. a I. W. a spoločne premlúvali L. B. ku kúpe mláťačej garnitúry s benzínovým motorom v cene 30.570 Kč, pri čom mu sľúbili 33% slevu, takže mal zaplatiť len 20.380 Kč, a ubezpečili ho, že v prípade neposkytnutia slevy oni sami sa zaväzujú $\frac{1}{3}$ kúpnej ceny zaplatiť, kúpu však za týchto podmienok neuzavreli, ale ešte tohože dňa odišli s L. B. autom do N. a tam mu predložili O. P-om vypísaný kúpny list, ktorý L. B. podpísal v domnienke, že je spísaný